

Sz. Mikus Edit

**Tizenkét apró brill története, azaz
Promitas és Lamirae üzenete a szellemvilágból
(Egy kiadás előtt álló könyv eszenciája)**

Sohasem szerettem volna látó, vagy médium lenni. Mindig egy kis gyanakvással figyeltem az ilyen csodabogarakat, és nehezen tudtam elképzelni, hogy valaha nekem is részem lesz valami ehhez hasonló képesség birtoklásában. Pedig ez történt. Az egyik barátom mindig azt mondta nekem, hogy hitem erősítésére „majd” elmagyaráz valamit a világ működéséből, de mindig elmaradt a magyarázat, és maradt a „majd”. Aztán váratlanul meghalt. Hónapokkal később érzékeltem a szellemi jelenlétét, de nagyon nehezen akartam tudomásul venni, mígnem – némi segítséggel – sikerült. Kilenc hónapon keresztül kitartóan, éjszakánként diktálta a mondandóját, amit változó lelkesedéssel, de szorgalmasan lejegyeztem. Ebből lett a könyv, amit az olvasó rövidesen a kezében tarthat.

A szellemvilág működése, filozófiai elvek

Több könyvet is olvastam erről a témáról, és bizony nem mindenben egyeznek. Barátom – akinek a szellemneve Promitas – azt mondta, hogy majd ő elmondja az igazságot. Mindegyik szellem ezt állította... Mégis érdekelt Promitas szemlélete, mondandója.

Egyrészt elmagyarázta Isten létének lényegét – a saját szempontjából. A másik dimenziót, mint tökéletes létformát írta le, és mindenképpen a dimenziók közti könnyű átjárhatóságról akart meggyőzni. Különösen nagy hangsúlyt fektetett a dimenziólépésre, a dimenziókapukra, amik mindig is izgatták a fantáziámat. *Promitas szerint a könnyű dimenzióváltás egyik módszere az alkotás folyamata.* A művészeti alkotás, - mint az irodalom, a képzőművészet, a zene és a tánc, - mind-mind alkalmas erre alkotóként és befogadóként is. Ezért óriási fontosságot tulajdonít annak, hogy mindenki képes legyen az alkotásra, szeresse, és aktívan vegyen részt az amatőr művészetben. Nem a végeredmény a lényeg, hanem az alkotófolyamatban lévő aktív részvétel.

„A dimenziókba történő átlépés kulcsa a művészet, az alkotóképesség. Nem materialista tudás, tanulás az igazi tudás, hanem az alkotás. Az alkotásra mindenki képes, de az igazi tehetséget fentről adják. A művészek a legfejlettebb lelkületű emberek, de az egyszerű faragó paraszt is lehet az. A művészi alkotás tesz képessé minket arra, hogy átlássuk az idő dimenziókat. Hogy egyszerre láthassuk a múltat, a jelent és a jövőt.”

Olyan egyedi fogalmakkal ismertetett meg, mint pl. *a gömbség fogalma.* „Mi a gömb? A Világegyetem összeforrt egysége velünk. Mert mi is gömbök vagyunk mindannyian, s ez test- és lélekrészünk is egyben.” „A végtelen nem egy egyenes, hanem az önmagába visszatérő gömbfelszín. Képesek vagyunk összetapadva, egyesülve nagygyá válni, és újból le-leszakadni, elkülönülni, és külön élni.” – állítja Promitas. S ezt a gondolatsort több oldalról megközelítve elemeire szedi, majd az élet különböző területeihez csatolva alkalmazza további folyamatok értelmezésére.

Valójában nem is a szellemvilágban meglévő történésekről írt, hanem – bevallottan is – az onnan jövő üzenetet közvetítette hozzánk, a Földön élő emberekhez, hogy a földi létünket értelmezzük át általa.

Ugyanilyen értékes gondolata Promitasnak a mátrix elve. Sokan felvetették már ezt a gondolatot: vajon melyik az igazi valóság, és melyik a másik dimenzió, a virtuális valóság? Az, amelyikben vagyunk, vagy a másik?... Honnan nézzük? Mikor melyik valóságban élünk és teremtünk értékeket? (Azóta megjelent egy amerikai film is a „Mi a csudát tudunk a világról?” címmel. Ugyanezt a kérdést feszegeti komoly tudósok megszólaltatásával. A film nagyjából ugyanabban az időben készült, amikor Promitas nekem diktált.)

A hétrészes személyiség...

Promitas és Lamirae. E két név szerepel a címben. A diktálás közepe felé haladva kiderült, hogy Lamirae én magam vagyok. Ez az én lélekegység-nevem. Ugyanis Promitas szerint minden lélek egyszerre több helyen is létezik, általában hét vagy kilenc megvalósulási formában. (Erre sohasem gondoltam, amikor meg pedzegették – nem értettem.)

„Úgy képelem ezt el, hogy van egy energia gazdag fénylény, egy kapocs, ami szálakon át különböző részeit kibocsátja a világegyetem különböző dimenzióiba, de az összeköttetés megvan. A lélekrészek között nincs összeköttetés, de mindenki csatlakozik a központhoz, s amikor visszatér, a nagy egész részévé válik, azaz mint a hét vagy kilenc rész Lamirae egy-egy darabja.”

„Közös a célunk. A tökéletessé válás, a rezgésszámemelés, a még közelebb kerülés Istenhez. Neki is részei vagyunk. Az Angyalok is! De mind más-más formában. Az Angyalok Isten ugyanilyen kis számai, részecskéi – csak nem kilencen vannak, hanem számtalanul -, és minden lélek további részecskéi mellett ott állnak közvetlen kapcsolatot teremtve Istennel, legyen az a Földön, vagy más bolygón, vagy más idősíkon.”

Elmúlt kultúrákban járva

Promitással volt közös múltunk, amiről én nem tudtam. Három régmúlt életben voltak közös emlékeink, különböző viszonylatokban. Nem elsősorban a viszonyok voltak érdekesek, hanem az a kultúra, az a civilizációs környezet, amibe ily módon bepillantást nyerhettem, de aminek a létezéséről azt megelőzően nem is tudtam.

Kiderült, hogy az emberiség nem először érte el a jelenlegihez hasonló biológiai-technikai fejlettségi szintet, hanem már többször is. Valószínűleg többször is megsemmisítette önmagát, de ennek mikéntjéről nem jött üzenet. Ez a három élet az utolsó, atlantiszi megsemmisítés előtti évezredekben történt.

- Először *Armatetben jártunk, kb. Krisztus előtt 55 ezer évvel.* (Armatet nem közismert társadalom.) Spirituálisan fejlett emberek lakták, s egyidejűleg volt az a környezet régmúlt és jövő is, amire technikai fejlettsége utalt. Ez a nemzetség az atlantisziakkal párhuzamosan létezett, földrajzilag nem is túl messze onnan, a jelenlegi Libanon környékén. Ez a nemzetség (lakói az armatonok) igen jártas volt a mágiában. Érdekes gondolatsort üzentek: „Minden tanult módszer hasznos, veszélytelen és jó, amit valaki önmaga szinkronba hozására szán. Abban a pillanatban, ha másokat is akarunk gyógyítani, befolyásolni vele, mágiának számít.” És a mágiát nem szabad tanítani,

mert illetéktelen kezekbe kerülve a tanítók ellen is fordulhat. Ez okozta az aratonok vesztét is.

- Másodszor *Atlantiszon jártunk kb. Krisztus előtt 33 ezer évvel.* (Atlantiszról már sokat tanultunk Promitással, hiszen közösen jártunk spirituális tanfolyamokra ebben az életünkben. A mi általunk tanult ismeretek szerint Atlantisz India déli részénél volt, amit ő is alátámasztott.) Itt is ismerték a mágiát, a spirituális erőt. Meglehetősen szabatos erkölcsiségben éltek az emberek, s papjaik is, akik a szexuál-mágiával erőt közvetítettek a társadalom hadi és politikai vezetői számára. Az erkölcs romlása azonban a társadalom elveszéséhez is vezetett.
- Harmadszorra szintén *Atlantiszon jártunk kb. Krisztus előtt 11 ezer évvel,* nem sokkal a pusztulása előtt. Ez a terület a jelenlegi Sri Lanka vidéke volt. Egy szerzetesrendben éltünk és tanítottunk olyan módszereket, amikkel ma is, jelenlegi életünkben is foglalkoztunk (látás, érzékelés, testből kilépés, kapcsolatfelvétel a szellemvilággal stb.). Úgy tűnt, hogy olyan ismereteket tanítottunk, amelyek bennünk nem működtek tökéletesen, és ez a vesztünket, halálunkat okozta. „Bajban vizsgázik a hit.” A hit pedig hatalmas erő, de elvesztésével erőnk is szünni kezd... A valódi és hamis tanítások tapasztalatairól szól ennek az életnek az elemzése.

Azért nagyon tanulságos a három élet felvillantása, mert napjainkban is nagyon aktuális dilemmákat feszeget. Olyanokat, melyekkel önmagunk is szembetaláltuk magunkat, hiszen aktívan részt vettünk mindketten egy spirituális oktatási folyamatban. Promitas barátom feltétlen hittel, én sokkal inkább kételyekkel. Itt, ebben az életben ezeket a kételyeket akarta eloszlatni bennem, de csak a másik dimenzióból sikerült meggyőznie dolgokról.

- *Az egyik üzenet: nem szabad a mágiát, és annak módszereit kontroll nélkül mindenki számára oktatni, mert az túl veszélyes lehet, illetéktelen kezekbe kerülve visszajára fordulhat.*
- *A másik szerint az ezoterikus-spirituális közösségekben lévő erkölcsi megingás (felelőtlen kapcsolatok, szexuális nyitottság) csak átmeneti állapot, és az igazi erkölcsösséghez az átmeneti zavarodottságon keresztül vezet az út. Tapasztalás kell a továbblépéshez.*
- *A harmadik üzenet: csak azt szabad tanítani, amiben önmagunk is feltétel nélkül hiszünk. Ugyanis elérkezik az idő, amikor minden tudásról számot kell adni Isten előtt... és önmagunk előtt...*

Jómagam mindhárom témával elég sokat foglalkoztam. És nem minden esetben az az üzenet érkezett, aminek a tudomásul vétele kényelmes és könnyű lett volna.

Stílusváltások

A könyvnek többféle stílusa is felfedezhető.

Egyrészt alapvetően működik egy stílus, ami a szellemre, Promitasra jellemző. Ebben felismerhető jelen életbeli barátom stílusa, fejemben hallottam a hangját, de természetesen a valóságban szó sem volt hangokról. Itt szóról-szóra, betűről-betűre azt jegyeztem le, amit, és ahogy ő mondani szándékozott. Még stílusát sem javítottam, hiszen kérése is ez volt. Leírtam azt is, amit nem értettem, vagy amivel nem értettem egyet. Ez NEM az én gondolatom, és NEM az én stílusom. Gyakran előfordult, hogy az éjszaka írtakat másnap elolvasva nem is értettem a tartalmát... Súlyos, tömör, többszöri olvasásra szánt gondolatok. Ezek a szó szerinti üzenetek.

Másrészt a könyvben fellelhető dimenziólépéssel hozzám jutott képi üzenetek. Ezek nem valós dimenzió átlépések, másik dimenzióba kerülések voltak, hanem „mozizások” 3D-ben... Őszerinte az Akasha Krónikába nyerhettünk ideiglenes bepillantást. Egy biztos: számomra teljesen valóságos élmények voltak, és a magam stílusában, a saját érzéseimet, az általam látottakat írtam le. Promitas a képeket biztosította számomra, az élményeket viszont a saját stílusomban, élményszerűen fogalmaztam meg. Sokszor elveszve a részletekben, vagy felzaklatódva.

Az üzenetek számomra érthetőek és logikusak voltak, de nem lehetett volna belőle mások számára is élvezhető könyv, ha nem fűzök hozzá magyarázatokat. Hiszen sokszor választott gondolataimban felmerült kérdésekre, vagy magyarázta eddigi életem történéseit. Ha nem részletezem – ismét a saját stílusomban – az összefüggéseket, akkor az rejtély maradt volna a kívülállók számára.

Ebből adódik az írás stílus keveredése. A nehezen értelmezhető mély gondolatok, és a könnyed, érzelmekkel és színes leírásokkal tarkított leírások, humorral megfogalmazott kiegészítések teszik a tartalmat könnyebben értelmezhetővé.

Személyesség és bizonyítékok

Magam is kételkedtem az írás hitelességében. Én úgy érzem, menet közben megkaptam a kételyeimre a választ. A legmeggyőzőbb az volt, hogy amíg magam fogalmazom meg az írásaimat, cikkeimet, az sokkal több időt vesz igénybe. Fejben, majd írásban is megfogalmazom a mondandómat, de javítom, stilizálom, és egy-egy rövidebb cikk megírása is sokszor órákat vesz igénybe. Ezzel szemben, amikor más gondolatait jegyeztem le (kézzel!), akkor folyamatosan, megállás nélkül róttam a sorokat anélkül, hogy utólag egyetlen szót, vagy stílust is javítani kellett volna.

Évek óta járok spirituális tanfolyamokra, képzésekre – közösen Promitas barátommal. A jelképek, az információk az ott tanultakra épültek, s úgy éreztem, mintha a tanult információkat igyekezett volna elmélyíteni bennem. Azt hiszem – sikerült.

Nem baj, ha a könyv elolvasása után az olvasóban is kétely támad. Kételkedjen, csak ne vessen el semmit. Gondolkozzon el az üzeneteken. Érdeemes.